

21 И ѿнѣ мѣ рѣкохъ: нѣ нито писмѣ прїахмѣ за тебе ѿ Иудѣи те, нито нѣкой ѿ братїа та дойдѣ и спомена, или говори нѣщо зло за тебе.

22 Но молиме те (да ни кажешъ) да чбеме ѿ тебе самаго що мѣслишъ ты: защото знаеме че за тѣа ерьсь секаде говоратъ противно.

23 И като мѣ ѿпредѣлиха еднѣнъ дѣнь, дойдѣха при него мнозина въ страннопрїемница та: който подчаваше за царство то Бжїе, и ѿвѣрѣваше ги за Исуса ѿ законатъ Моусеовъ и ѿ пророцъ те ѿ ѿтринь та дори до вечерь та.

24 И еднѣ ѿ нихъ се ѿвѣрѣваха на дѣмы те мѣ, а дрѣги не вѣроваха.

25 И понеже бѣха несогласни помеждѣ себѣ, ѿхождаха си, като имъ рече Павелъ еднѣ слово, зашо доврѣ е реклъ Дхъ стѣи чрезъ пророка Исїа на наши те отцы.

26 Когда то е продрѣмалъ:

идѣи къ томъ народъ, и речѣи: со слѣшанѣ ще да чдѣте, и не шѣте да раздрѣте: и като глѣдате ще да видѣте, и не шѣте да видѣте.

27 Зашто ѿтлжстѣ сжрачѣто на тѣа людїе: и съ ѿуши те си тѣшко слѣшатъ, и съ очѣи те свой са заямали: за да не видатъ съ очѣи те, и да мераздрѣатъ съ сжрачѣто, и да се ѿвжрнатъ да ги исуѣлимъ.

28 Да знаѣте прочее, зашо спасѣнїе то Бжїе на мѣзичницъ те се прѣти, и ѿнѣ ще да чдѣтъ.

29 И като ирече той тѣа словеса, ѿидѣха си Иудѣе те, и имаха голѣмо прѣнїе по междѣ си.

30 И Павелъ седе тамъ цѣль двѣ годинъ со своѣ то си иждивѣнїе, и прїимаше сички те който дохождаха кодъ него,

31 И проповѣдѣваше царство то Бжїе, и ѿучеше за Господа нашего Исуса Христа, со всѣко дерзновѣнїе невозбранно.